

MAS káček

www.masrkh.oblast.cz

AKCE MĚSÍCE

14.-17.4. Dny
Železnohorského
regionu

zeleznohorsky-region.cz

Rekordní
velikonoční vejce
z bambulí

<https://www.zonerama.com/ObecDritec/Album/1265253>

Kunětická zmrzka
opět otevřena

<http://zmrzlina.kunetice.cz>

Návrat do časů, kdy hodina měla 45 minut

Rok se s rokem sešel, je tu jaro a já jsem opět zavítal na návštěvu do Rokytna a podíval se do místní školy. Před rokem padla do hledáčku mého zájmu místní základní škola, tentokrát jsem dal přednost škole mateřské a dostal jsem možnost navrátit se do dětských let a strávit s dětmi čas věnovaný hudební výchově a hře na zobcovou flétnu. Pro mne, který zpívá zásadně jen v sebeobraně, vypadal tento program zprvu jako noční můra, ale po pár minutách strávených ve třídě, věřím, že by paní učitelka naučila pískat na flétnu i pařez, tedy asi i mne.

Ve chvíli, kdy vstoupíte do školy v Rokytně, dýchne na vás kouzlo dávno zapomenutých vzpomínek. Na stěnách visí tabule vyprávějící pověsti o Praotci Čechovi, o králi Ječmínkovi a příběhy mnohých dalších velikánů vzešlých z pera nejen Aloise Jiráska. Po vstupu do třídy mateřské školy se vám před očima objeví ještě barevnější obraz, kdy na všech stěnách jsou pověšeny dětské obrázky, plakáty a další ilustrace. Okolo zdí jsou rozestaveny skříňky plné hraček, především zvířátek a hned u dveří se nachází malá kuchyňka, která vypadá, že by se na ní dal ukuchtit i kdejaký dortík. Tomuto království vládnu laskavou rukou i slovem paní učitelky Milada Reinberková a Petra Tomášková. Děti zrovna hrají na flétnu.

Hra na dirigenta

Dirigentem v 5 letech? Proč ne

Paní učitelka rozdá dětem různobarevné flétničky a sama s nimi hraje. Nejdříve se paní učitelka věnuje individuálně každému žákovi a poté hrají všichni společně i s paní učitelkou. Vzduchem letí dávno zapomenuté evergreeny dětských let jako Sedí liška pod dubem... či Pec nám spadla. Paní učitelka říká dětem, které noty mají hrát. Chvilí mi trvá, než pochopím, že noty mají děti pojmenovány jmény, tedy H je Honzíček, C je Cecilka atd. Jedná se o velmi propracovaný systém, kdy počet slabik jména zároveň napovídá žákovi, kde se nota nachází v notové osnově.

Následuje Hra na dirigenta. Každé dítě si zvolí jednu notu a postaví se do řady dle toho, jak jdou noty za sebou na notové osnově. Na Adélku místo nezbylo, ale to nevádí. Adélka se postaví před své spolužáky a na koho ukáže, ten zahráje notu, která mu přísluší. Za chvíli Adélka zběsile ukazuje a děti pískají své noty jak o život, včetně paní učitelky. Na postu dirigenta se postupně vystřídají Michalka, Belinka, Klárka a zase Adélka, kterou to očividně baví. Děti tímto způsobem hrají buď známé písničky, anebo komponují zcela nové. Paní učitelka každého na konci pěkně pochválí. A takto vesele končí muzicírování s flétnou a má účast na hodině hudebky.

Malí vědci a výzkumníci v akci

Do zdobení proutěného iglů se zapojili malí i velcí

Zahrada plná zázraků

Přesunují se na zahradu, která prošla v minulém roce rekonstrukcí v rámci projektu Regenerace zahrady. První, na čem spočine můj zrak, je jakési iglů z vrbového proutí, na němž visí barvená velikonoční vajíčka. Jak se

později dozvím od paní ředitelky Olgy Brousilové, je výzdoba této rokytenské Sixtinské kaple výsledkem společného snažení dětí, rodičů a učitelů, kteří neváhali zapojit své síly ke zkrášlení zahrady a rozhodli se společně strávit jedno odpoledne. Je to taková milá symbióza školy a okolního světa, jejímž výsledkem je nastavení otevřenějších vztahů mezi zúčastněnými a druhým výsledkem je samozřejmě ona vrbová monumentální stavba. Co mne však na této téměř antické kupoli zaujalo nejvíce je fakt, že se nejedná o haldu budoucího roští, neboť tento přístřešek je živý a v brzké době se olístí a zazelená, a děti tak budou mít celkem obstojný bunkr na hraní.

Toto však nejsou všechna tajemství místní školní zahrady. Kromě prolézaček a venkovní učebny, které bychom tu čekali, tu lze objevit i sluneční hodiny, nádrž pro žáby, domečky pro ježky a další pozoruhodnosti. Dále se na zahradě nachází i bylinková zahrádka, kde se děti seznamují s všemožnými rostlinkami, které slouží nejen k poznání, ale i ochutnání. Dá se říci, že zahrada není jen místem odpočinku, či herním pláckem, ale je i plně funkčním vyučovacím prostorem, kde lze zkoumat zákonitosti přírody v každém ročním období. Dobrá zpráva je, že všechny tyto krásy budou mít šanci zhlédnout i mimorokytenští, neboť škola plánuje koncem května Slavnostní otevření zahrady se zábavným odpolednem pro všechny školáky, předškoláky i poškoťáky.

Pedagogikou se nezabýval jenom Komenský

Libent pedagogických věd by ve způsobech vyučování na rokytenské školy objevil mnohé pedagogické směry, od lesních školek až po názory Marií Montessori. Toto není náhoda, neboť v Rokytně si umějí vybrat z různých pedagogických směrů to dobré a uvést to řádně do praxe. Největší radost by však asi měl Jean Jacques Rousseau, který hlásal návrat k přírodě, ačkoli sám v lese nevydržel ani jeden den. Děti z Rokytna však žijí opravdu v souladu s pří-

Sluneční hodiny - Tak co, jdou přesně?

rodou, neboť v zimě chodí do nedalekého lesa ke krmelcům dávat zvířím potravu. Přitom pozorují otisky kopýtek i tlapek ve sněhu. V nedalekém arboretu mohou vidět hnízdičích kalouse ušatého a další opeřence, kterým zde byly s tímto záměrem rozmístěny budky.

Musím říci, že návštěva rokytenské školy byla pro mne opravdu okouzující. Vynechám to, že jsem dětem záviděl hračky, o kterých se mi mohlo v jejich letech jen zdát. Ale hned bych s nimi měnil, neboť absolvovat tak pestrý a pečlivě připravený celoroční program, jaký je zde pro děti naplánován, je dle mého daleko větší zábava než skandování „Ema mele maso...“ mezi šedivými bloky polabinských betonových králíkáren, které si pamatují já.

Iglů z proutí